

N°7

Titanik-gallerian julkaisu
syksy 2013

Muutos

04

ANNUKKA
VÄHÄSÖYRINKI
Esipuhe / Preface

06

VIDEOKAFFE
18.7.—18.8.

10

ANTAGON
21.8.—1.9.

14

HENNA AHO
Maalauksia
5.9.—29.9.

18

SINI-MERI HEDBERG
Myrsky
3.10.—27.10.

22

KIMMO RAPATTI
&
JANI LEHTO
Yhteys
31.10.—24.11.

28

JOUNA KARSI
Magnasanti
28.11.—22.12.

32

TAPAHTUMIA/EVENTS
Syksy / Autumn
2013

Esipuhe

ANNUKKA VÄHÄSÖYRINKI

Toiminnanjohtaja/Director
Arte ry

Titanik-gallerian syksyn 2013 näyttelyiden teemana on *Muutos*. Muutos on taiteen elinvoimaisuuden ehto ja pysyvä olotila Titanik-gallerialla.

Titanik on perustamisestaan lähtien, vuodesta 1988, ollut jatkuvasti muutoksen eturintamassa taiteessa. Muutoshaluisuus on houkuttanut yhä uusia taiteilijasukupolvia Titanikiin näyttämään, mihin suuntaan kotimaista nykytaidetta tulisi viedä.

Hiljattain Titanikilla on tapahtunut muutosta aikaisempaa poikkitaiteellisempaan suuntaan, ja vuonna 2013 ääni ja musiikki ovatkin Titanik-gallerian toiminnan keskiössä, kuvataiteen rinnalla. Titanik ei enää ole pelkkä taidegalleria vaan pikemminkin taidetila.

Titanikilla järjestetään säännöllisesti kokeellisen ja uuden musiikin esityksiä, ja tammikuussa käynnistyi Suomen tällä hetkellä ainoa yksinomaan ääneen keskittynyt Titanik-residenssi. Äänivuosi huipentuu elokuussa, kun Titanik-galleriaa pyörittävä taiteilijajärjestö Arte ry toteuttaa Turkuun ensimmäistä kertaa mittavan, kansainvälisen Antagon-äänitaidetapahtuman.

Arte ry on avartanut rajojaan myös jäsenkriteerien suhteen. Jäsenyys ei enää rajoitu pelkästään ammattikuvataiteilijoihin vaan tervetulleita hakemaan ovat kaikki taiteen kentällä toimivat ammattilaiset kuraattoreista tutkijoihin.

Muutos aiheuttaa luonnollisesti sekä innostusta että vastustusta. Molemmat ovat positiivisia todisteita siitä, että jotakin tapahtuu.

Preface

The theme for Titanik Gallery's exhibitions in Autumn 2013 is *Change*. Change is vital to art and a permanent condition at Titanik Gallery.

Since its founding in 1988 Titanik Gallery has continuously been on the frontline of change in the Finnish art scene. Curiosity and innovativity have always brought new artistic generations to Titanik to lead contemporary art into the unknown.

Recently there has been a shift towards a more multidisciplinary approach at Titanik, and in 2013 music and sound are at the centre of Titanik's activities, together with visual art.

Titanik is turning into something more than just an art gallery, we for example regularly host gigs for experimental music lovers. In January we launched the Titanik sound art residency – a one-of-a-kind in Finland. The year of sound culminates in August when Arte Artists' Association, who run Titanik, produce an international sound art event, Antagon, in multiple venues across Turku.

We have also opened our borders in relation to membership requirements. For the first time Arte's membership is not only open to visual artists, but all professionals working in the field of contemporary art whether as curators, researchers or something else.

Change causes both excitement and resistance. They are equally positive proofs that something is happening.

Videokaffe

18.7.–18.8.

The Grand opening on Thursday 1st of August, 6 pm, welcome!

Videokaffe is an international network of new media artists, sculptors, engineers and designers whose paths have crossed in one way or the other.

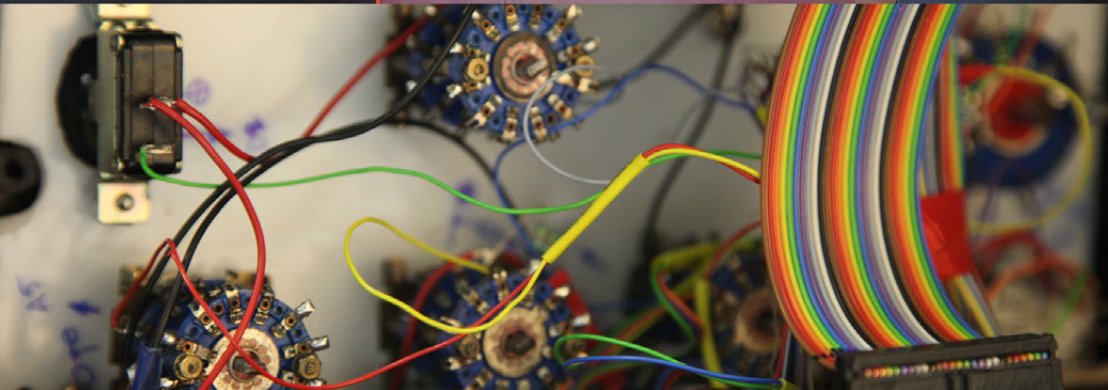
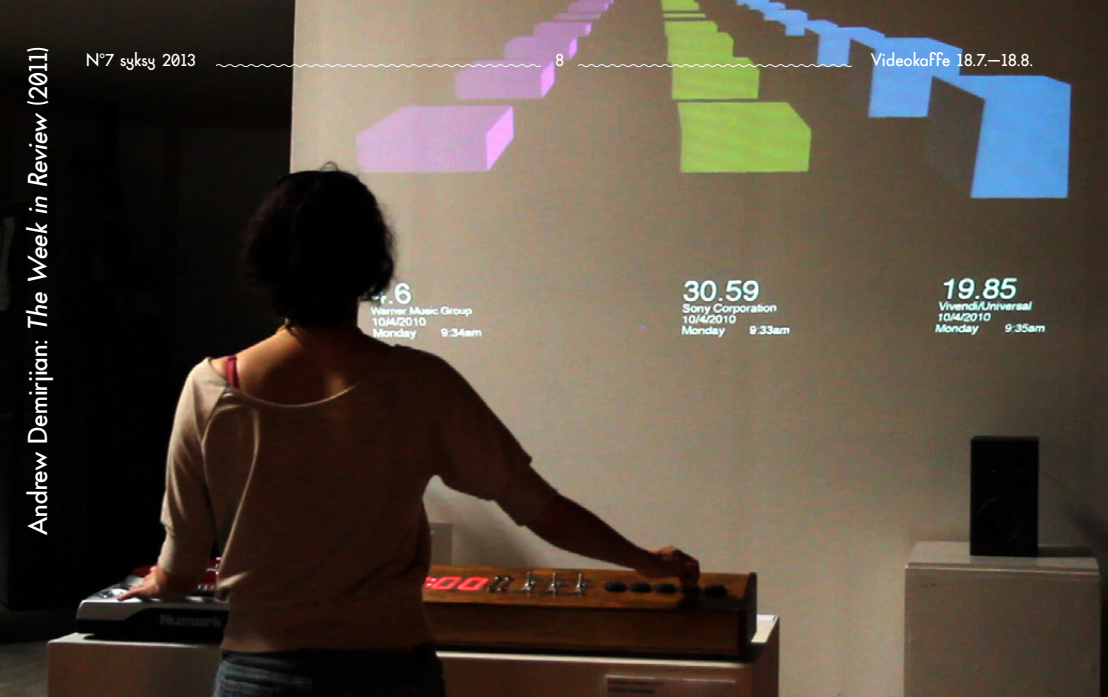
The main field of the group is in developing functioning sculptures and installations through the integration of new media and old crafts. *Videokaffe* mainly recycles old electronic devices and, if necessary, combines them with the latest technology. The group works with great effort on using alternative energy such as Solar and Dynamo technologies.

In the internet *Videokaffe* functions as a virtual media gallery where it presents the artworks of its members.

During the first two weeks, from 18th to 31st of July, there will also be public workshops where visitors can participate in developing the artworks. More information about the workshops will be announced by Titanik Gallery in July 2013.

Videokaffe cafe is open during the whole exhibition from Tuesday to Sunday from 3 pm to 6 pm. Hot drinks and some sweets will be served.

Videokaffe is supported by Taiteen Edistämiskeskus, AVEK, Paulon Säätiö, Varsinais-Suomen taidetoimikunta, Suomen Taideyhdistys and Goethe Institution.

MEMBERS OF VIDEOKAFFE:

Sebastian Ziegler (GER/USA/FIN)
Chairman of Videokaffe and Artist
www.pyorapoika.com/sebastian/ziegler.html
www.visual-aku.com/

Olli Suorlahti / Olegtron* (FIN)
Vice-President of Videokaffe / Engineer and Artist
www.youtube.com/olegtron
www.soundcloud.com/painfulmusic
www.mobilityopaja.blogspot.com

Erno Pystynen (FIN)
technician of Videokaffe and artist

Artturi Elovirta (FIN)
Web Producer of Videokaffe and Artist
www.myspace.com/un_ami
www.skatronix-electrix.blogspot.com/
www.mobilityopaja.blogspot.com/
www.aei.fi/

Heini Aho (FIN)
Executive Producer of Videokaffe and Artist
www.heiniaho.com
www.visual-aku.com/

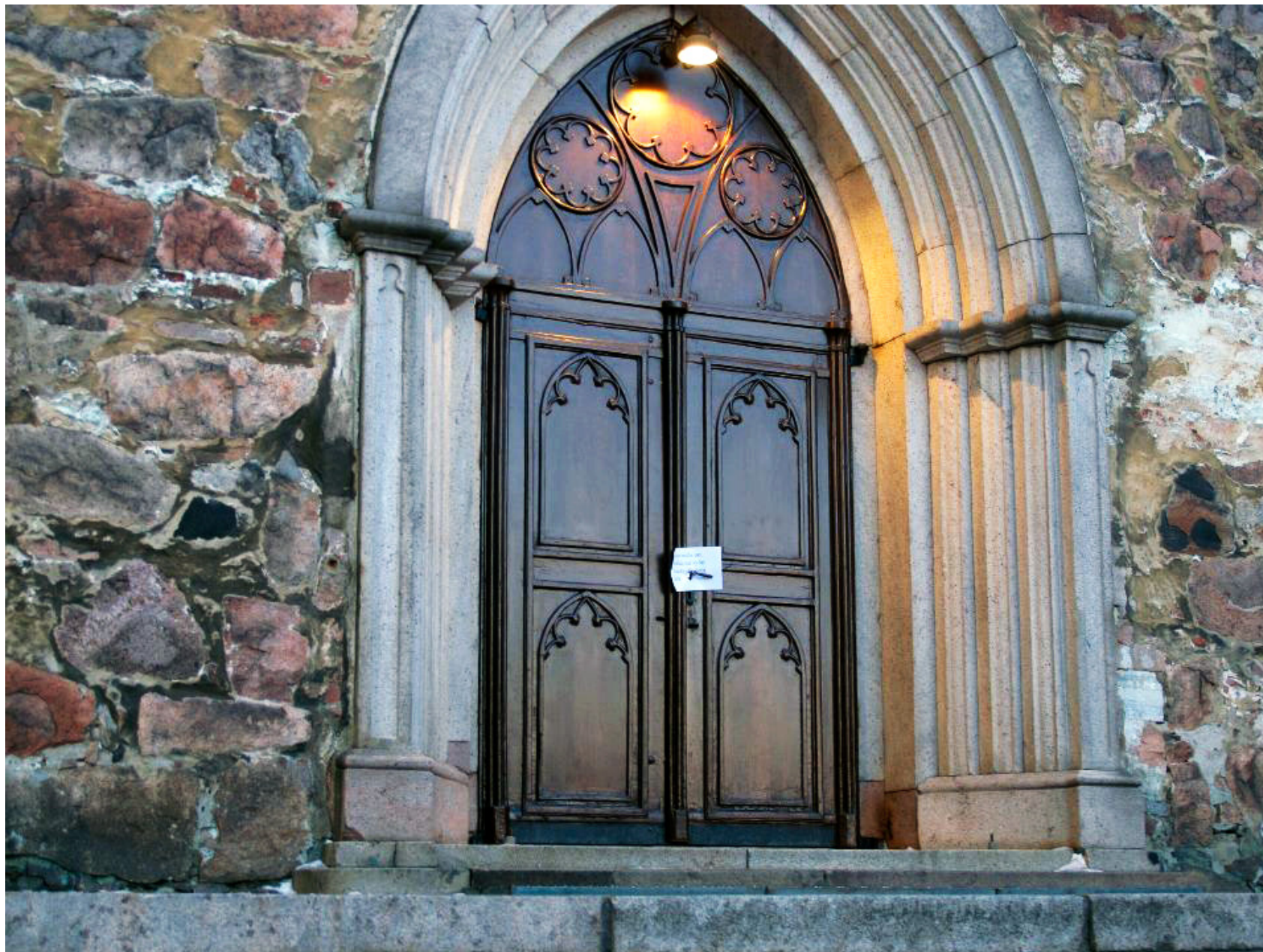
Jose Ernesto Tovar Oliva (ES/E/FIN)
Marketing Management of Videokaffe

Mark Andreas (USA/GER)
Artist
www.reactivesculpture.com

Andrew Demirjian (USA)
Artist
www.andrewdemirjian.com

Thomas Westphal (GER/FIN)
Artist
www.thomaswestphal.blogspot.fi

Dennis Tan (SG/GER)
Artist
www.tandennis.fi

Antagonin tiedote
Turun tuomiokirkon ovesta
4.3.2013

Antagon

19.—31.7.

Sorbus-galleria, Helsinki

21.8.—1.9.

Vartiovuoren tähtitorni,
Titanik-galleria ja VPK-sali, Turku

Möskin on ruhtinaalle kunniaksi, että hän on todellinen ystävä ja todellinen vihollinen [...] Kummassakin tapauksessa on sinulle aina otollisempaa esiintyä julkisesti ja käydä lujasti sotaa; [...] Sillä voittaja ei kaipaa epäilyttäviä ystäviä, jotka hädän hetkenä eivät ole häntä auttaneet; voitettu taas ei ota sinua suojaansa, koska et ole tahtonut ase kädessä rientää hänen avukseen.

Machiavelli: Ruhtinas

Vitustako tiedän itsekään mitä tarkoitan, mutta oletan lukijoideni patrioottimielen keksivän rationaalisen vastineen total shiteille jutuilleni.

<http://genuine-nubula.livejournal.com>

I never tried to get into a show. Art is the easiest thing in my life and that's ironic. It doesn't mean I've worked little on it, but it's the only thing I never had to. That's why I think I might be so good. I have no fear. I could take risks. I have the most openness about my art. My attitude is most open. It's totally un-conservative. It's total freedom and willingness to work. I'm willing really to walk on the edge, and if I haven't achieved it, that's where I want to go."

Eva Hesse, interviewed by Cindy Nemser

Antagonin tiedote
Turun tuomiokirkon ovelle
4.3.2013

You know how I serve humanity? Spreading true love. Putting myself out there to be vulnerable, to be criticized, to be one of the most critiqued artists ever.

Lil B, lecture at NYU

Maalauksia

HENNA AHO

59.—299

Näyttelyä ovat tukeneet Turun Saskiat ry ja Turun kaupunki

hennaaho.wordpress.com

Henna Aho: Girl 2 (2012)

Onko maalauksella alku ja loppu

Kysymys viittaa Aristoteleen runousopissa nimeämään hyvän taideteoksen muotoon, jonka mukaan teoksella on oltava

alku, keskipiste ja loppu

Mitä

jos

maalaus onkin olemassaoloa, ilman vapaata kiertoa hengityselimistön rakenteissa, Dionysoksen ja Apollon loputonta kädenvääntöä?

Olen jäljentänyt

asfaltin pintaa, kaaman kuvioita, lehden suonien

paperille

värittämällä paperin pinnan vahaliidulla kauttaaltaan haluttua pintaa vasten.

Vieläkin käyn samaa dialogia

'tuntemattoman' kanssa

välineinäni maalaus kangas ja pensseli, ja maalaamalla sen,

mitä kädestä lähtee

Kuvan tekeminen on aina

esittävää (vaikkei välttämättä figuratiivista).

Maalaus tapahtuu (maalarin) todellisuudesta;

tavoitellen sisäisiä hahmoja,

tunnetiloja, veren virtausta tai

sisään, ulos, hengitystä,

tunnustellen intuitiivisesti

aistien kautta läpisuodattuvaa maailmaa: värejä ja muotoja; sekä symboliarvoa sisältäviä mielikuvia.

Herkistymisen ympäristölle

kuuntelu, jäljittely, antaminen

on selviytymistä, kykyä

toimia ympäröivässä kontekstissa, kun

liiallinen samaistuminen on harha,

itsensä pois antamista ja eettisen

olemassaolon katoamista

itsen ja toisen rajojen hävitessä.

Maalauksen tyydytys toteutuu

näiden ääripäiden yhtäaikaaisuudessa

suodattuneen merkityksen ja

kankaalla ilmenevän materiaalisen muodon kohtaamisessa.

Myrsky

SINI-MERI HEDBERG

3.10.—27.10.

"Työskentelyni taustalla kuiskii kysymys ihmisen muuttuvasta minuudesta. Maisemalliset maalaukseni käsittelevät kysymyksiä tunteisiin heittäytyvästä ihmisestä, tapahtumien ja ajan pyörteissä kamppailevasta yksilöstä. Kuka olen, mitä myrskyjä koen? Murros mahdollistaa muutoksen, joka ylläpitää elämää, maalaamista."

Muuttuvaa (2012)
akryyli kankaalle, 100 × 100 cm

Myrsky (2012)
akryyli kankaalle, 100 × 150 cm

Uhka (2012)
akryyli ja öljy kankaalle, 100 × 100 cm

Yhteys

(yhteys-syntetisaattori, yhteys-piano)

KIMMO RAPATTI

&

JANI LEHTO

31.10.–24.11.

PERTTU HÄKKINEN

Oletteko Te koskaan aprikoineet, miltä kuulostavi tähtitarhain fuuga, tuo alati laajenevan avaruuden alkumusiikki? Jos lähdemme liikkeelle siitä yleisestä olettamuksesta, että ihmisperäisen musiikin alkuperä löytyy luonnonääniä simuloinnista esihistoriassa, päädyimme **Kimmo Rapatin** ja **Jani Lehdon Yhteys** -teoksen äärellä varsin kiintoisaan lopputulemaan.

Eritoten syntetisoidun musiikin perustendenssinähän on jo vuosikymmeniä vaikuttanut ihmishengen pyrkimys oskillaattorein ja erinäköisin ali- ja ylipäästösuodattimin kohota toismaailmallisiin korkeuksiin kuvaamaan kosmoksen valtaisia voimia. Tämän eepin säveltaiteen parissa ovat eritoten kunnostautuneet nk. ”Berliinin koulukunnan” edustajat, kuten nyt vaikkapa säveltäjä **Klaus Schulze** (s. 1947) teutooniveljiineen. Rapatin ja Lehdon *Yhteys* -teoksessa luomisen kausaali- ja käännöksiä kuitenkin toisinpäin: siinä kosmoksen voimat valjastetaan inhimillisen hengen avuksi.

”Miten tämä käytännössä tapahtuu?”, saatatte kysyä.

Ensin aluksi otetaan luonnonilmiö, hyvällä lykyllä vaikkapa supernovan räjähdys. Ilmiö mitataan radioteleskoopilla tai vastaavalla vipstaakkelilla, jonka avulla saatava reaaliaikainen data jäsennetään tietokoneella ja lomitetaan säveltäjän itsensä tuottaman informaation kanssa. Seuraavaksi signaalit muutetaan analogisiksi ja niillä ohjataan syntetisoijaa sekä pianon sähköistettyjä vasaroita, jotka tuottavat lopulta paljain korvin kuultavia ääniaaltoja. Maan magneettikentän muutoksia mittaava magnetometri ohjaa puolestaan syntetisoijan matalataajuuksoskillaattoria, joten kosmisten parametrien käskyt eivät kuunaan lakkaa.

Vaikka esimerkiksi NASA:n Voyager -luotaimet ovat aiemmin kartoittaneet auringon plasmapurkauksia ja tehneet näistä ihmiskorville ”käännettyjä” kenttä-äänityksiä, on *Yhteys* -näyttelyn äänitaiteessa kuitenkin aivan omanlaisensa eetos. Kyseessä on nimittäin laatuaan ensimmäinen turkulaisten muusikoitten ja universumin itsensä yhteinen musisointitapahtuma, todellinen kosminen jamisessio siis.

Ajatelkaa nyt! Itse **Maailmankaikkeus** soittamassa lastensa suunnittelema soittimia yhdessä näitten kanssa! (Sillä avaruushan ei ole mykkä, kuten usein erheellisesti toistellaan, vaan tosiasiaa elektromagneettisten värähtelyjen kauttaaltaan kurmottama kosminen diskoteekki.)

Tekijöiden itsensä mukaan ”Näyttely käsittelee ihmisen pienuutta, olemattomuutta ja eristyisyyttä maailmankaikkeudessa sekä ihmisen voimattomuutta siinä tapahtuvissa muutoksissa.” Myönnettävä onkin, että olemme essentialtamme pieniä ja voimattomia. Eristyneisyydestä on silti oltava eri mieltä taiteilijain kanssa, sillä mitättömyydestämme huolimatta olemme kuitenkin todellinen olemassaoleva osa universalia ykseyttä. Ykseyttä, jossa mikrokosmoksen ja makrokosmoksen liikkeet heijastavat toisiaan loputtoman kosmisen tietoisuuden lukemattomissa silmissä, kuten **Hermes Trismegistoksen** ja **Baruch Spinozan** kaltaiset viisaat jaksoivat painottaa.

Emme ole erillisiä, vaikka elämme eristyksen tilassa, sillä koostummehan itsekkin kuolleitten tähtien jäänteistä. Samoja alkuaineita kannamme mekin sisällämme. Meidän täytyy kuitenkin oppia tiedostamaan tämä yhteys, jotta voimme luopua erillisyyden ja yksinäisyyden harhastamme ja suorittaa siirtymän todellisemmille tajunnantasoillemme. Siis astua ulos luolastamme. Hyväksi lykyksi teknologian avulla tämä menetetty yhteys ihmisen ja alkukotimme välillä on kuitenkin mahdollista uusintaa.

Jani Lehto (s. 1978) on turkulainen muusikko, äänisuunnittelija ja säveltäjä.
janilehto.net

Kimmo Rapatti (s. 1968) on suomalaisen teknomusiikin aivot, joka on tuotannossaan käsitellyt synkkyyttä ja vieraantuneisuutta yksitoikkoisen sävelkielen keinoin.
soundcloud.com/mono-junk

Have you ever pondered how the fugue of starry gardens, or the ever expanding exposition of space, would sound like? If we begin with the common assumption that the human origins of music are found in the simulations of nature sounds in prehistoric times, it will lead us to a very intriguing outcome when accompanied with Kimmo Rapatti's and Jani Lehto's work *Yhteys (Connection)*.

For decades, the basic tendency of synthesized music, in particular, has been an aspiration of human spirit to rise to otherworldly heights and depict the immense power of the cosmos with various oscillators and high-pass and low-pass filters. This epic musical art form was especially shaped by the so-called Berlin School representatives, such as composer Klaus Schulze (b. 1947) along with his Teutonic kin. However, in Rapatti's and Lehto's work *Yhteys*, the causal chain of creation is turned upside down: here, the powers of the cosmos are harnessed for the good of human spirit.

"How is this actually accomplished?" you may ask.

First, you choose a natural phenomenon, an explosion of a supernova for example, if your lucky. The phenomenon is then measured with a radio telescope or with a similar gadget, giving you real-time data that is analysed with a computer and interspersed with the information produced by the composer himself. Next, the signals are transformed into analogue form and used to control a synthesizer and the electrified hammers of a piano, which finally produce audio waves audible to the naked ear. A magnetometer, a device measuring the changes in the Earth's magnetic fields, then controls the low-frequency oscillator of the synthesizer making sure that the commands of cosmic parameters never cease.

Even though NASA's Voyager probes, for example, have already been mapping the plasma eruptions of the Sun and making them audible for human ears as "translated" field recordings, the sonic art of *Yhteys* exhibition still possesses its unique ethos. This is a first-of-its-kind musical event where musicians from Turku play together with the Universe itself

– a true cosmic jam session, indeed. Just think about it! **The Whole Cosmos** playing instruments its own children designed and they are playing them together! (You see, the space is not mute, as it is often falsely reported, but in fact a cosmic discotheque constantly battered by electromagnetic vibrations.)

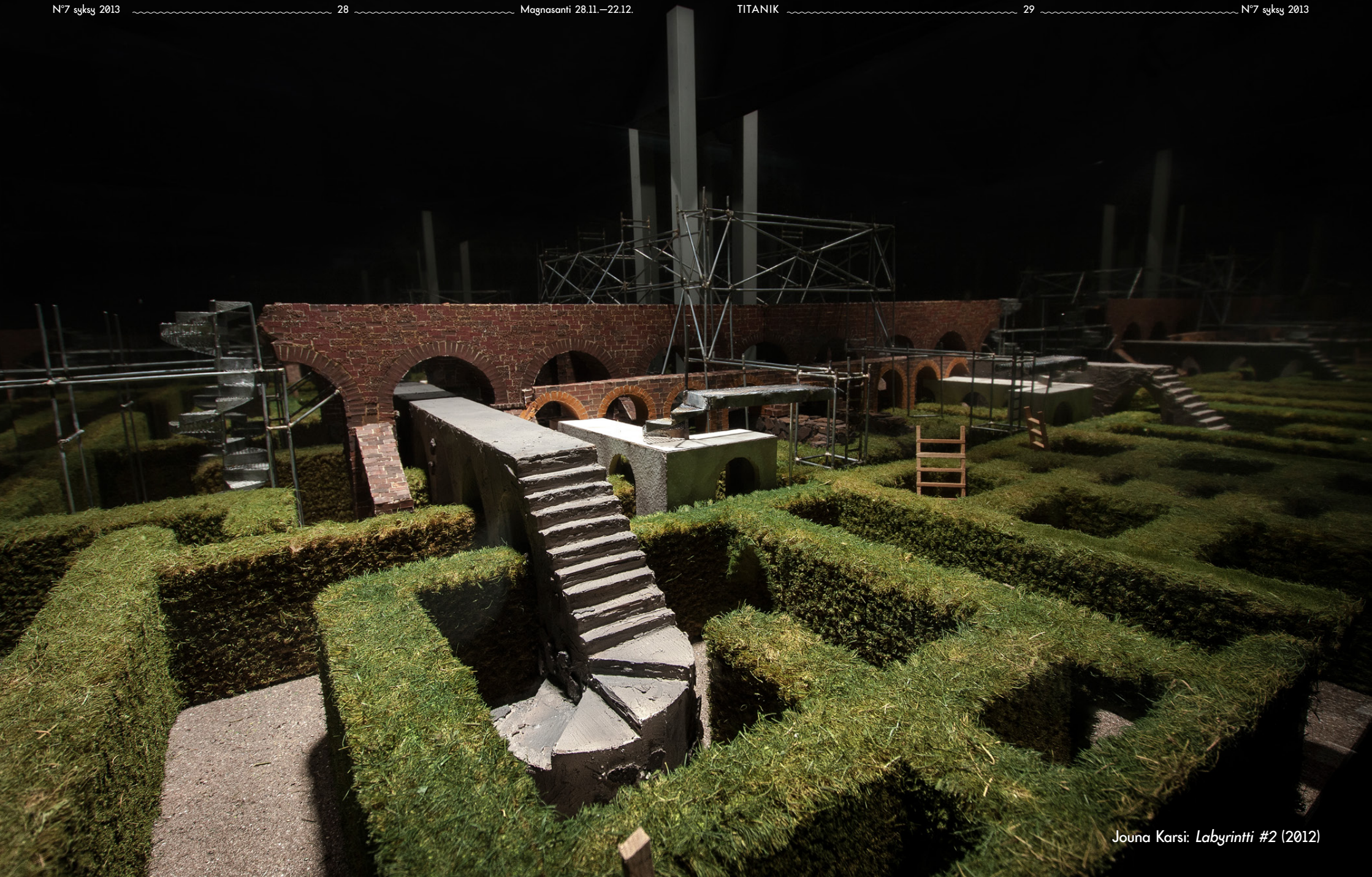
Translated by
MARKUS PERTTULA

According to the artists themselves: "The exhibition deals with the smallness, nonexistence and isolation of the human being within the Universe and his powerlessness amidst its ongoing changes." Admittedly, we are small and powerless in our essence. Still, one must disagree with the artist on being isolated, because even in our insignificance we are a real and existing piece of universal oneness. The oneness in which the movements of microcosmos and macrocosmos reflect each other in the countless eyes of infinite cosmic awareness, like the wise men such as **Hermes Trismegistus** and **Baruch Spinoza** kept emphasising.

We are not separate, even if we live in a state of isolation, because we consist of the remains of dead stars, after all. The same primordial elements are carried within us. We still have to learn to acknowledge this connection, so we can give up the delusion of separateness and loneliness and perform a transition to truer levels of consciousness. Simply put, we have to step out of our caves. Luckily, with the help of technology, the lost connection between man and our primordial home is still possible to be renewed.

Jani Lehto (b. 1978) is a musician from Turku, a sound designer and a composer.
janilehto.net

Kimmo Rapatti (b. 1968) is a herald of Finnish techno music, who has dealt with gloominess and alienation using monotonous musical expressions in his works.
soundcloud.com/mono-junk

Magnasanti

JOUNA KARSI

28.11.–22.12.

Valmistumiseni jälkeen olen tehnyt pääasiassa sekatekniikalla toteutettuja maisemallisia pienoismalliveistoksia, ja etenkin peilikuutioteoksia. Kuutiot tuntuvat seuraavan minua kaikkialle.

Kuutioiden tekeminen ja niiden sisällä toimiminen on ristiriitaista. Toisaalta on hauska työskennellä tarkoin rajatussa ympäristössä, jossa on tiukat säännöt. Pienikin liike saa aikaan suuria asioita alati toistuvassa maisemassa. Pidän siitä, ettei loputon maisema siedä räikeitä yksityiskohtia vaan sen täytyy olla väreiltään, massoiltaan ja muodoiltaan harmoninen.

Kun teen taidettani, rakennan tavallaan persoonaani uudelleen: yritän poistaa särmiä ja huutavia yksityiskohtia. Toisaalta teen kuvia maailmasta, joka on ahdistava ja jossa tunnen häidin tuskin olevani elossa. Kuva-aiheeni repivät minua. Koen kuitenkin löytäneeni oman tapani tehdä taidetta, enkä osaa tehdä sitä muutoin. Ajatus "artist must think outside the box" saa kuitenkin touhuni näyttämään kirjaimellisesti ja kuvainnollisesti naurettavalta.

Titanik-gallerian näyttelyn nimi *Magnasanti* viittaa viime aikojen hienoimpaan taidekokemukseeni, Vincent Ocaslan *Sim City 3000* -peliin rakentamaan kaupunkiin nimeltä

Magnasanti. Ocasla suunnitteli kaupunkia pitkään ja rakensi sitä pelimaailmassa useamman vuoden. Minua viehättää tapa, jolla Ocasla on käyttänyt rajoitteista virtuaaliympäristöä kekseliäästi itseilmaisun välineenä.

Näin tehdessään hän on päihittänyt pelin logiikan ja rakentanut kaupungistaan niin suuren, ettei käytännössä korkeampaa asukasmäärää voi pelissä saavuttaa. Virtuaaliympäristössä rakennettu jättiläiskaupunki luo synkän, sci-fi-kirjallisuudesta tutun näkymän, jossa reaali maailman ongelmat konkretisoituvat pelottavalla tavalla.

Jouna Karsi:
Labyrintti #1
(2012)

"They are all imprisoned in space and time."
Vincent Ocasla

SYKSY / AUTUMN 2013

Titanik-galleria
Itäinen Rantakatu 8
20700 TURKU
FINLAND

Tapahtumia / Events

Näyttelytoiminnan lisäksi Titanik-gallerialla toteutetaan runsaasti avoimia yleisötapahtumia, kuten festivaaleja, työpajoja, keskusteluita ja konsertteja. Titanik-galleria on vuonna 2013 erityisesti performanssin, äänitaiteen ja kokeellisen musiikin esitysaarena, jolla nähdään sekä kotimaisia että kansainvälisiä tekijöitä. Titanikin yhteistyökumppaneita ovat muun muassa New Performance Turku -festivaali sekä Turku Modern -festivaali.

16.7.....Juho Laitinen: Alvin Lucier -ilta
17.7.....Beta: Keskeneräisen musiikin festivaali (KMF)
19.-20.7.....Turku Modern
15.8.....Turun Taiteiden yö

Kaikki Titanik-gallerian
tapahtumat ovat maksuttomia

All events at Titanik Gallery
are free of charge

Julkaisija
Titanik-galleria / Arte ry
Itäinen Rantakatu 8
20700 Turku
Finland
www.titanik.fi

Toimittajat: Annukka Vähäsöyrinki,
Valtteri Virtanen, Katri Oksanen ja Antti Jussila
Näyttelyvalinnat: Heini Aho, Frank Brummel,
Antti Jussila, Hanna Seppänen ja
Sebastian Ziegler
Ulkoasu: Lewis McGuffie
Taitto: Juha Allan Ekholm ja Antti Jussila
Kirjasin: Tuleva, suunnitellut Lewis McGuffie
Paino: Finepress, Turku
Paperi: Cyclus Offset 80gm²

© 2013 Titanik-galleria ja tekijät

ISSN-L 1799-8565
ISSN 1799-8565 (painettu)
ISSN 1799-8573 (PDF)

T I T A N I K

finepress